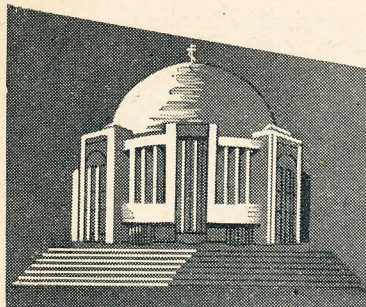

Alles wat door u voor het goede is gedaan,
blijft voortbestaan

MEESTER ALCAR

Evolutie

Eerste Jaargang . No 19 . LAATSTE NUMMER

Veertiendaagsch geschrift, dat uitvoerig schrijft over de Openbaringen aan Jozef Rulof en de werkzaamheden van het Geestelijk-Wetenschappelijk Genootschap „De Eeuw van Christus”

HET GEESTELIJK WETENSCHAPPELIJK GENOOTSCHAP „DE EEUW VAN CHRISTUS”

Toen André het bericht van zijn Meesters ontving het Genootschap op te richten, geschiede dit door zijn Meester Alcar. Wat wilde Gene Zijde? Wat was de bedoeling van dit alles? Door „Evolutie” hebt gij een beeld ontvangen wat zij door aardsche hulp hebben willen bereiken. De Meesters willen éénheid brengen op Aarde, hooger bewustzijn, hooger weten. Door de lezingen en de boeken zijn zij daartoe in staat. Gij hebt dat alles kunnen volgen. Werelden openden zich voor uw leven, uw ziel en persoonlijkheid trokken zij op tot de sferen van licht. Zij wilden verruiming brengen in uw geest, uw contact met uw geliefden zuiveren, de occulte wetten voor uw stoffelijke en geestelijke bestaan ontleden, u zelf terugvoeren naar uw „Vaderhuis”, uw Hemel, in het leven na den Dood.

Daarvoor dient Jozef Rulof, André Dectar. De meesters ontwikkelden dit leven; zij brachtten deze ziel onder uw midden. In stilte, gelukkige eenzaamheid, werkte het instrument van de Meesters voort, boog het hoofd voor duizenden problemen, die geestelijk en stoffelijk waren, genas de zieken, bracht duizenden offers, omdat het wist, waarvoor de „Hemelen” het leven hadden opgetrokken. Wat dit alles heeft gekost, is door ons niet te beschrijven! Tientallen boeken buiten de bestaande, de geschreven werken door hem ontvangen en onder u gebracht, zijn niet in staat dát déél van zijn leven vast te leggen; zóó werd deze ziel geslagen, gemarteld, geestelijk en lichamelijk gekastijd door de leer van de Meesters, waarvoor zij diende. En toch, „de Jeus” van Moeder Crisje en de Lange Hendrik, het kind van buiten, dat géén school, géén studie, géén stadsch bewustzijn had gekregen, hield zich staande, ging verder, omdat dit leven de groote liefde bezat deze arme, ongelukkige, doodgedrukte, gemartelde menscheit te dienen.

JEUS EN ANDRE

Hoe de Meesters zijn leven tot ontwaking hebben gebracht, dat leest u in de „geestelijke” werken door André geschreven. Doch u kreeg nu weer een ander beeld; de beschrijving van zijn jeugd, zijn geboorte, zijn zien en voelen, zijn contact met andere werelden, die niet tot de stoffelijke behoorden. „Jeus” van Moeder Crisje voert u tot het andere, geestelijke denken en voelen, tot de reine — moederliefde — het allerhoogste contact voor uw leven op Aarde en dat voor ons bestaan, het „Leven na den Dood”!

Vanaf haar jeugd heeft deze ziel het hoofd moeten buigen voor de astrale wetten, voor duizenden problemen. Als „Jeus” ziet gij deze gestalte voor de wetten van „Golgotha” geplaatst, schreiende, zijn leed en smart dragende, die niet meer van deze Wereld was, waarvan groote, den volwassen mensch, niets begreep, doch door dit kind werden gezien, moesten worden aanvaard, omdat hogere machten en krachten zich aan deze ziel manifesteerden. En zijn groote moeder... „Crisje” kende hem, haar kind, haar geluk; zij wist toen reeds; „Jeus” zou eens aan deze Menschheid geluk brengen, zachtheid, begrijpen, overgave, daar zij dit leven in alles kon volgen, want ook zij deelde zijn smarten!

„Jeus” ziet zich voor millioenen wetten geplaatst, hij verwerkt ze, hij blijft echter een kind, een instrument, hij kán niet ten onder gaan, omdat hij ziet, dat de „Engelen” uit de Hemelen over zijn leven waken. De beschrijving over zijn jeugd voert u echter naar de boeken die u reeds hebt gelezen en de anderen die straks zullen volgen, naar André.

Als André staat de kleine „Jeus” van moeder Crisje in het

stadsche bewustzijn, voor leugen en bedrog, haat, hartstochten en geweld, waarvan hij deel uitmaakt. André begint aan zijn taak. De Meesters voerden dit leven tot uw denken en voelen... „Jeus” II en III zullen u daarvan later overtuigen. Onder uw midden beleeft André uw maatschappij. Als chouf-feur leert hij het menselijke bewustzijn kennen, hij peilt de menschen hij ziet hoe het stadsche leven zich openbaart; hij is één met de duivelen der hel, één met afbraak, valsche schaamte, één met de verlangens van den mensch zooals hij ziet en aanvaarden moet, die nimmer te verzadigen is, nóóit ophoudt te sarren en te plagen; van zijn zoo ongelooflijk innerlijk bestaan en contact niets afweet. Hij voelt, hij wéét het, dáár hoort hij niet thuis, dat werk is niet voor hem; in zijn leven bevinden zich andere aspecten, daarin leeft een boven-natuurlijke kracht, in zijn innerlijk spreekt er een andere stem, die niet van deze ruige, onbarmhartige wereld is. Als hij op de straat is, uren moet wachten op 'n ritje, dan stuurt hij zijn gevoelens en gedachten tot moeder Crisje en praat hij met haar vanuit zijn nieuwe wereld, regelrecht tot haar hart. En Crisje stuurt tot hem haar machtige liefde en hoort „Jeus” haar zeggen:

„Gij wet toch wel, mien „Jeus”, dak wét wat gij met mot make?”

„Ja”, zendt hij tot haar terug, „jáo, moe’der, ik wét it. Maor wat veur 'n léve is het. Hak maor nooit bij ow weg gegaon, nooit niet’t wa, wat hadde wij it goe’d!”

ONTWIKKELING

De Meesters zagen, dat de tranen over zijn wangen rolden. Zij wisten hoe de ziel van „Jeus” gestalte kreeg in het leven van André, hun instrument, waardoor zij straks de Goddelijke wetten zouden verklaren, waardoor zij zouden spreken, omdat dit leven gereed was om zichzelf in te zetten. Als André krijgt „Jeus”, Jozef Rulof... gegevens om voor zichzelf een stoffelijk bestaan op te bouwen en het is dáár, waar de Meesters aan hun grootsche taak beginnen. Maar — Jeus — lééft en overheerscht steeds in deze nieuwe persoonlijkheid die thans gestalte krijgt door hogere machten en krachten, „Jeus” vangt die onzagwekkende wetten op, beleeft ze voor André en weet nu, dat hij het — gemak — zal zijn, wil deze André zijn geweldige taak kunnen afmaken. Er ontstaan — drie — persoonlijkheden in één mensch. Later, André zal dat beleven en te aanvaarden hebben, zal zich een — vierde — persoonlijkheid openbaren en die als de eerste drie deel zal uitmaken van dit leven, om het hoofd te kunnen bieden tegen het „Universele” geweld van de Makrokosmos, de Scheppingen Gods, die André Dectar te aanvaarden en te verwerken heeft.

Het is echter in dien tijd, dat André-„Jeus” en Jozef” zal gaan overheerschen. Onfeilbaar hebben de Meesters door het leven van Jeus... een geestelijk instrument opgebouwd, dat straks de wereld zal toonen hoe God Zijn Scheppingen voor ál Zijn kinderen heeft geschapen. Dectar zal André terzijde staan, maar van ál deze mogelijkheden, wetten, weet Jeus nog niets; hij ziet, dat André méér is dan hij als kind van Moeder Crisje, hij slaapt in, hij zingt terug tot het onderbewustzijn van André, hij wordt het „tweede ik” van deze door Gene Zijde opgetrokken persoonlijkheid. En André weet, indien het universele leven hem te zwaar zal zijn, vliegt hij terug, daalt hij af in het leven van „Jeus”, omdat nú moeder Crisje hem steunen zal, begrijpen kan, wat er van zijn leven wordt verlangd.

Wij zien vanuit ónze wereld, dat Meester Alcar aan André het bericht geeft zijn garage te verlaten. André is nu reeds bewust; Jozef Rulof zal door deze occulte persoonlijkheid genezen, de zieken helpen, maar andere gaven openbaren zich als André zich aan het leven van Jozef, Jeus, manifesteerd. Door elke occulte inwerking, het beleefde contact van „Jeus”, heeft Meester Alcar een persoonlijkheid opgebouwd die in staat is,

de berichten vanuit het leven na den dood te kunnen opvangen, diagnoses te stellen. In Jozef leeft André, en Jozef en Jeus, leven door hem! Zij moeten hem dienen en zullen hem moeten helpen. André is het instrument van zijn meester, Jeus en Jozef moeten zijn stoffelijke leven vertegenwoordigen. En nú gaat Meester Alcar verder.

JEUS WORDT „INSTRUMENT”

Donkere zittingen worden er gehouden, want André moet thans los gemaakt worden van de stoffelijke wetten. Wil meester Alcar bereiken, dat hij zijn instrument met de Goddelijke ruimten kan verbinden, dan moet de ziel van „Jeus” oplossen in het leven van André, waardoor hij kan werken. Door deze donkere zittingen bereikt meester Alcar, dat André ál de trance toestanden in handen krijgt. Wat „Jeus” als kind onderging, wordt thans onder handen genomen en afgemaakt. Er liggen gaten in de trance en die moeten worden gedicht, wil meester Alcar, dat zijn instrument een cosmische ontwikkeling bereikt, doch waardoor hij als „Astrale Persoonlijkheid” de wetten van ál het geschapen leven verklaard. Deze donkere zittingen schenken aan André ál de physische en psychische gaven. De boeken, „Een Blik in het Hiernamaals” vertellen u over deze zoo ongelooflijke ontwikkeling. De jaren vliegen voorbij, André is thans het instrument van de Meesters, Jeus en Jozef moeten luisteren.

„HOOGER BEWUSTZIJN”

Na deze ontwikkeling zet meester Alcar de donkere zittingen stil. Het rumoer van velen, die deze wonderbaarlijke zittingen beleefden, is groot, als André zegt, dat zijn Meester verder gaat en de geestelijke, de psychische gaven, waarvan het „Uittreden” de allergrootste is, wil afmaken. De menschen, de aanzittenden roepen uit:

„Dat begrijpen wij niet, nú staat de wereld voor je open, thans kun je miljoenen menschen overtuigen van de Goddelijke wetten. En wat doe je? Je smijt alles zoo maar weg, je weet niet meer wat je doet. Mijn God”... kermt men, „hoe is het mogelijk.”

Maar André wéét wat hij doet! Hij trad dienzelfden nacht bewust uit zijn stoffelijke wereld, zijn lichaam en toefde met zijn Meester in de sferen van licht. En daar ziet hij de Meesters van zijn meester, die aan zijn leven en persoonlijkheid gestalte gaven. André ziet nu aan Gene Zijde wat men van zijn leven verlangd. De hoogste meester, de Mentor Cesarino is het, die hem visioenen toont. André ziet, dat de wereld en de menschheid niet door physische verschijnselen te helpen is. Duizenden wonderen, door de occulte wetten totstand gebracht zijn er door de jaren aan de menschheid geschonken. Maar wat is het resultaat? De Parapsychologen komen niet verder. Wanneer deze geleerden wonderen beleefden, zij den anderen dag ontwaakten, geloofden zij zich zelf niet meer. André ziet, dat ál de physische wonderen zijn gesmoord, doch dat hij door die wonderen het overwicht van ál de stoffelijke stelsels had overwonnen. Hij ziet, dat hij dóór de epileptische slaap, de laagste en diepste, waarin de ziel ál de controle op het lichaam moet loslaten, de stoffelijke wereld, waartoe hij behoort en leeft, gestalte heeft gegeven, zoodat hij hierdoor de „Groote Vleugelen” heeft ontvangen. En zóó is het, ziet hij, „ik bèn thans in de Goddelijke ruimten, ik kan door mijn meester gaan waarheen ik wil. Eerst nú kan mijn meester de Goddelijke wijsheid op Aarde brengen”.

Maar hij stuurt naar de Aarde, tot ál de menschen, die deze wonderbaarlijke ontwikkeling hebben gevolgd, het volgende:

„Jullie denken, dat ik nú verkeerd bèn? Jullie denken, dat ik zélf dat bericht door geef? Jullie dénken, dat ik thans verkeérd bèn? Maar... mijn lieve menschen, wat is voor mij nu eenvoudiger? Je zegt het zélf, de deuren op Aarde staan voor

mij open. De werelden liggen en leven in mijn hand, want ik ben in jullie oogen één van de grootste mediums op Aarde. Nú kan ik reizen van stad tot stad, de wereld overtrekken, ik kan duizenden, wellicht millioenen menschen overtuigen van een leven na den dood. Maar wat hebben wij moeten aanvaarden? Zijn die millioenen menschen door de physische wetten, de physische wonderen aan een ander leven begonnen? Sensatie hebben zij beleefd, hebben zij er van gemaakt.

Ik kán waarlijk de wereld veroveren door deze gaven, máár, als mijn meester nu eens zegt: wat wil je zonder mij beginnen? En als ik die eer, die rijkdom, dat gereis over de Aarde nu eens wilde beleven, waardoor ik schatten kan verdienen, hoe zal hij dan handelen, nú ik zie, wat de Hoogste Meesters met mij voor hebben, van mijn leven willen maken? Wat is voor mij eenvoudiger, vraag ik je allen, ook aan u Professor H. . . . die al deze zittingen meemaakte, wat is voor mij eenvoudiger? Ik zeg tegen je allen: ik sta thans voor werelden, voor ontzagwekkende gebeurtenissen, voor de hellen en de hemelen, voor de Makrokosmos, voor ál de wetten en levensrechten door God voor óns menschen geschapen, die ik, luister nu goed . . . als mensch van de Aarde, als „Jeus” van moeder Crisje moet overwinnen. Ik zie, „de Meesters laten mij dat alles zien, „dat ik voor duizenden dooden sta, voor de Satan, voor demonen, voor millioenen levenswetten en levenskrachten van deze Goddelijke Ruimten, die ik, als het kind van Crisje, het hoofd zal moeten bieden. Ik zie, dat ik duizenden malen zal bezwijken. O, mijn God, bid ik, help mij!

Ik sta voor een gigantisch leven en bewustzijn. Hiér wordt aan mij gevraagd, „wat wil je?” Welken weg wilt gij bewandelen? Die van de „sensatie” of de ónze, waarvoor wij allen zijn gestorven, waarvoor wij allen ónze levens hebben ingezet?

Ik zal mij zelf duizenden malen moeten verliezen voor dit alles. Ik zal het hoofd moeten buigen voor elke occulte wet, ik móét alles aanvaarden, wat mijn meester voor mijn leven ontvangen zal. De hoogste Meesters willen de „Cosmologie” van uw leven op Aarde brengen. Ja, ik zie, en gij gelooft het nog niet, daarvoor zijt gij te arm om het te kunen aanvaarden, ik breng door mijn leven de „Eeuw van Christus” op Aarde! De hoogste Meesters beginnen thans, maar dóór mij, aan den Nieuwen Bijbel!!! Ik weet echter, dat wat ik nu zie en mocht waarnemen straks úit mijn bewustzijn zal zijn, dat ik op Aarde teruggekeerd, er niets meer van weten moet, omdat het mij nú zou breken! Ik zou onder dien berg bezwijken.

Nozmaals, vraag ik u allen, wat is eenvoudiger voor mij? Ik zie, ik ga door bezoedeling, laster, door afbraak, ellende, smart, groote vernietiging, mijn — ik leven — wordt gebroken. Ik ga door hellen van bedrog, kletspraat, afgunst, dierlijkheid, laag menschelijk bewustzijn, en dát gansch alléén! Want niemand kan mij helpen. Ik sta gansch alléén voor álles! Wat is eenvoudiger voor mij, vraag ik je weer, weelde te aanvaarden, in de groote huizen opgenomen te mogen worden, geéerd te worden, gedragen door duizenden menschen uit alle kringen der maatschappij, geld, ander bezit; want het gaat mij en de mijnen dan wonderlijk goed, of de hellen, de smarten van Satan te doorstaan, al de genoemde hatelijkheden, stoffelijke en geestelijke brandstapeling te trotseeren, Christus te dienen, óf het spel voor „leven en dood” door de physische wonderen belachelijk te maken? Wat is eenvoudiger voor mij?

Jullie weten het niet! Ik zet de donkere zittingen, de physische wonderen stil! Ik volg het bevel op van mijn geliefde meester Alcar. Ik gá door hellen, alléén, maar ik weet nu, dat millioenen zielen mij zullen helpen dragen. „O, Crisje, wat zijn de menschen toch klein, wat weten ze nog weinig van Onzen Lieven Heer af! Hét gij dat altijd gewette?

* * *

PHYSISCHE WONDEREN GENEZEN U NIET

Als André op dien morgen ontwaakt, weet hij hoe te moeten

handelen. De zittingen worden stilgelegd. Maar meester Alcar brengt hem eerst nog door een deur; een „dématerialisatie” komt er tot stand bij licht; vier menschen zien het wonder geschieden en verklaren André voor een hemelsch wonder. Doch den volgenden dag is hij door den duivel, door satan bezeten. Van dat machtige wonder is niets meer over; de menschen zijn er angstig voor, ze willen er niets mede te maken hebben.

„Ziet ge”, komt er over zijn lippen, als hij aan zijn kringleden denkt, „moet ik daarvoor dienen? Ik ben voor al die menschen des duivels. Néén, duizendmaal néén, ik luister naar Meester Alcar en de zijnen!

Meester Alcar begint aan de geestelijke opvoeding van André. Zijn instrument leert de wetten van Gene Zijde kennen. Bij terugkomst op Aarde wordt zijn reis beschreven. De eerste boeken komen al uit, maar zijn ontwikkeling gaat steeds verder.

* * *

COSMISCH BEWUSTZIJN

André leert nu ál de wetten van God kennen. De eerste „tien” boeken bewijzen het aan uw leven. Hellen en Hemelen openen zich voor zijn persoonlijkheid. Hij moet thans bewijzen wat hij wil! Maar hij staat telkens wéér op, ook al vreten de occulte wetten zijn menschelijke hart kapot, ook al staat hij voor den dood, voor zelfmoord en duizenden andere gevaren; hij kruipt steeds wéér, door het „Goddelijke Oog”, het Goddelijke Licht van zijn meester naar één plek op Aarde, waar het álles van God, ook voor zijn leven gestorven is, Golgotha! Hij bezwijkt elken dag minstens tien maal, maar weet wat hem na dit afschuwelijke leven op Aarde te wachten staat; hij weet wat hij door de Meesters van zijn eigen leven en persoonlijkheid kan maken. Hij gaat verder, niets houdt dit leven tegen, niets, hij dient als André, waartoe thans Dectar behoort voor het geluk, de ontwaking van deze menschheid.

Boek ná boek komen uit! Dectar heeft zich aan zijn leven geopenbaard, het Oude Egypte neemt hem op, de Tempel van Isis krijgt voor zijn leven een Goddelijke Persoonlijkheid; André en Dectar zien terug in het oude verleden. Meester Alcar kan hem schenken wat hij zélf wil; de hemelen zien op zijn leven neer en André is gebleven het kind van moeder Crisje. Van dikdoenerij, menschelijke verwaandheid, eigen dunk, domme ijdelheid, bleef dit leven vrij, omdat het de waarachtigheid heeft leeren kennen. Maar dit dienen is zwaar, onmenschelijk eigenlijk, tóch zet hij stap voor stap, overwint hij de werelden voor het menschelijke bestaan op Aarde, hij maakt reizen door het Universum” met zijn geliefde Meester Alcar, die nog steeds voor hem een vader en moeder, een zuster en broeder is, een Engelenkind zal blijven. Een hemelsch contact is er opgebouwd!

Als André denkt, dat hij er nu bijna is, moet hij aanvaarden, dat zijn Meester eigenlijk pas begonnen is. De Makrokosmos staat voor zijn leven, de wetten van God moeten verklaard worden, de „Eeuw van Christus” gaat beginnen.

HET GENOOTSCHAP „DE EEUW VAN CHRISTUS” „Mijn God, O, mijn God”, smeekt hij, „wat wilt gij van mijn leven?

Hij roept om Crisje, hij praat met haar vanuit de ruimte, hij staat wéér voor 'n ander bezwijken, waarvan hij de wetten en de ruimten te overwinnen heeft. En weer maakt zijn Meester hem vrij van zijn stofkleed, wéér voert men dit leven naar de allerhoogste Meesters aan Gene Zijde. wéér buigt hij, aanvaardt hij wat men op zijn schouders wil leggen, omdat hij ziet, hoe noodzakelijk het is, dat deze Menschheid weet!

André gaat verder, maar de oorlog nadert. Wij werken nu aan de „Volkeren der Aarde” en . . . aan de „Cosmologie” van uw leven. André maakt tijdens uw laatste Oorlog duizenden uitredingen voor deze boeken, voordat Meester Alcar eigenlijk eerst aan de uitwerking, de waarachtige reis met zijn instrument

kan beginnen. Maar wanneer André ook daarvoor gereed is, verlaten wij, Meester Alcar en André, en uw dienaar Zelanus ... de Aarde om al de Goddelijke wetten, al de Scheppingen Gods tot ontleding te brengen. In de Cosmologie leest u over al deze heilige zaken.

Maar tijdens dit werk krijgt hij de gegevens om het „Genootschap de Eeuw van Christus” op te richten. Hij kan alles alléén niet meer aan, er is hulp noodig van anderen, willen de Meesters hun leer opbouwen, willen zij de Volken der Aarde met hun Universele levens verbinden. Het werk vlot, wij sturen de helpers tot hem; André aanvaardt ze één voor één. Allen hebben contact met Gene Zijde. Allen hebben door hun vorige levens verbinding gekregen met de Meesters, waarvan de inspirators aan deze zijde leven. Elkéén krijgt een eigen taak toebedeeld. De Tempel, de „Universiteit van Christus” is het doel van de meesters; vanuit dezen Tempel zullen de „Volken der Aarde” voedsel ontvangen. André krijgt bericht, dat zijn éígen Volk het is, zijn eigen landje het zal zijn, dat dit Goddelijke geschenk zal bezitten!

De verkregen stof gaat over álles, wat de Aarde tot nu ontvangen heeft. André dringt door zijn contact dieper in het leven, de occulte wetten, dan er één occultist heeft bereikt. De boeken, „Geestelijke Gaven” die inmiddels werden beleefd en geschreven, toonen dat aan. Maar nog is het niet voldoende, het Goddelijke Werk, waarvoor hij staat, moet nog beleefd, ontvangen, geschreven worden. Dát is de „Cosmologie” voor uw leven!

* * *

DE COSMOLOGIE VOOR UW LEVEN

De Oorlog gaat voorbij, de helpers zijn verrukt over de gang van zaken. Maar nu moet hij reeds vaststellen, dat de „eigen persoonlijkheidsjes” steeds overheerschen. Hij stelt vast dat al die menschen geen begrip hebben om het hoofd te buigen; hij moet aanvaarden, dat zij eerst zichzelf zoeken, voordat zij zich willen en kunnen geven om zichzelf te kraken, te martelen voor dit heilige contact, voor dit ónmenschelijke dienen! Maar dát wordt verlangd van deze levens, niets voor iets, álles moeten zij van zichzelf willen inzetten, of zij vallen vroeg of laat. Zij krijgen hun mogelijkheid, omdat aan Gene Zijde hun inspirators leven, die álleen leerlingen zijn van Meester Alcar! Waarheen wilt gij gaan? Wat is de bedoeling van de meesters? Dacht gij, dat het zóó moet? Ik voorspel: eer de haan zal kraaien zult gij mij driemaal verloochenen!

De één na den ander valt! Een enkeling blijft er over en deze begint met zijn lezingen; hij spreekt over het leven van André. U kent dat alles. Vanuit ónze wereld dank voor die gevoelens, die arbeid.

* * *

AMERIKA

Het Genootschap, „De Eeuw van Christus” bloeit, groeit. Amerika wacht. André vertrekt, de Meesters willen de Volken der Aarde in hun Hemelsch bewustzijn optrekken. André legt daar zijn eerste fundamenten. De Meesters zien waarheen de „Eeuw van Christus” zal gaan; maar de geestelijke inspirators hebben te aanvaarden, dat hun adepten zichzelf gaan zoeken, de zwaarte van hun leer niet langer kunnen dragen. André ziet dat eveneens, hij weet reeds, straks sta ik alléén. Maar hij is nu sterk en bewust, géén occulte wet kan hem breken. De „Makrokosmos” heeft hij overwonnen.

De „Geestelijke Innerlijke Tempel” heeft hij reeds ontvangen. De laatste maanden van uw Oorlog beleefde hij de eerste „Zes” boeken van de Cosmologie, die 100.000 boeken omvat. Vanzelfsprekend kunnen de Meesters dat gigantische werk door zijn leven niet afmaken. Maar wanneer u de „Volkeren der Aarde” hebt gelezen, weet u, dat wij straks technische instrumenten bezitten, waardoor het wel mogelijk is de leer op

Aarde te brengen en ook dan door André én met hem zijn volgelingen zal worden verzorgd. M.a.w. zijn taak ligt reeds vast, ook van hen, die nú hun levens durven in te zetten voor dit machtige werk. Vanuit het leven ná den dood zal André straks, na 2000 ... zijn boeken en zijn leer aan onze volgelingen dicteeren!

* * *

DE UNIVERSITEIT VAN CHRISTUS

„Dat is de „Universiteit van Christus”, uw en óns Genootschap, en door de Meesters werd opgericht. Dit Genootschap blijft thans in handen van André Dectar. Wij hebben gezien en moesten aanvaarden dat géén uwer in staat is om dit leven te dragen, te vertegenwoordigen, omdat gij tóch telkens weer in uw eigen gevoel terugzinkt. Gij hebt steeds wéér eigen gedachten, en gij zúlt niet zélf denken, omdat gij er niet toe in staat zijt; de occulte wetten breken u. Gij hebt álles te aanvaarden wat de Meesters u brengen! Indien gij dat niet kunt, uw — waaroms — de ruimte in slingert, het gevraag en gezocht begint, staat gij en met u de uwen die ú weer volgen voor het loskomen, het ineen zinken, dat vóór u, op kosmische kracht en gevoeligheid door André voor ál de werelden door God geschapen aanvaard werd! Maar gij, als zijn volgelingen zijt er niet toe in staat, gij bezwijkt door uw gezocht en getwijfel, gij zijt nu niet meer te helpen!

Dát is alles, schreef ik in mijn vorig artikel, álles, maar het plaatst André voor de werkelijkheid. Wij zeggen u, allen, die hun krachten schonken voor de opbouw van het „Genootschap”: bedenkt, André is het niet, die door uw leven gediend werd, deze menschheid is het!

Gij hebt uw taken in eigen handen gekregen. Gij allen zijt opgenomen, opgetrokken in de „Eeuw van Christus”. Wij zeggen u, roepen u toe, gij hebt óngelijk; Gij dient óns niet, maar ú zelf! Wij roepen u geen halt toe, gij deedt dat voor u zélf! Wij veragten geen mensch van zijn plaats, gij doet dat zélf!

Velen gingen, gaven blijk de krachten voor dit werk niet te bezitten, velen volgden een héél anderen weg, een éígen, maar doodlopenden weg, een weg, die de ónze niet kan zijn! En denken zij dat zij goed doen, de reeds gelegde fundamenten door hun kleinnenschelijk inzicht op te breken? Kénnen zij André's strijd niet, zijn hulp niet, zijn hoofdbuigen voor hellen en hemelen, voor ál de wetten van uw leven? Wat willen zij thans van hun levens maken? Dachten zij, dat het „Genootschap” op Aarde lééft? Vanuit de aller Hoogste Hemelen wordt uw en óns „Genootschap”, de „Eeuw van Christus” bestuurd. Ook André is slechts 'n leerling, al mocht hij voor zichzelf het „Cosmische meesterschap” behalen!

Nú spreken de Meesters vanuit hun Hemelen, hun werelden tot uw leven. Zij toonen u aan, dat zij verder gaan, doch dóór hun instrument André Dectar. Buigen zult gij u voor deze wetten, als kinderen zult gij dienen, óf wij kunnen u niet bereiken. Wéét wat u te wachten staat ... aan dit alles kunt gij uw vorige — ik — toetsen, uw eigen wetten verklaren, máár zie Golgotha! Eens, over 'n tijd, is dít het „Genootschap” dat uw wereld te vertegenwoordigen heeft, maar door de ónze! Straks zult gij zien, dat millioenen kinderen van God hun levens willen inzetten voor deze bron, dit contact, omdat er „Universele Eenheid” komt op Aarde, waartoe alléén de „Universiteit van Christus” in staat is!

Zegt het u niets? Wilt gij, ondanks ál de heilige contacten tóch verder gaan? Wilt gij, mensch der Aarde, uw Goddelijk verkregen contact door ónwetendheid, uw menscheijk denken en voelen, verbreken? Wilt gij, de door óns gelegde contacten volgens uw aardsche weten en mogelijkheden tot geestelijke ontwakning voeren? Zoo já, ga dan uw eigen weg, aanvaardt echter thans, gij staat nú op eigen beenen! Aan u om van úw leven alles te maken! Ik zeg ú, wij blijven waken, wij móéten blijven bezielen, ook ú, of gij zinkt terug vanwaar gij gekomen

zijt. Dáárheen voert gij u zelf, tot het — niets — terug, tot de armoede van geest.

* * *

WANNEER HET MENSCHELIJKE HART SPREEKT

Lezers van Evolutie — wij hebben de geestelijke, evoluerende contacten voor uw levens gelegd, maar wij roepen u toe, verbreekt ze niet!

Wij brachten u en de uwen tot hooger weten, wij legden de vonk Gods open en brachten het leven tot ontwaking. Dacht gij, mensch der Aarde, dat wij die contracten door u zouden verliezen?

Een nieuw leven zal tot ontwaking komen, tot het dienen worden gebracht. Anderen zullen straks, wanneer André's stofelijke leven eindigd, zijn taak voortzetten om deze menscheit te kunnen opvangen, totdat wij het „Goddelijke Instrument”, het „Directe Stem”-apparaat op Aarde hebben gebracht. Het bloed van uw bloed is het, dat de Hemelen vertegenwoordigen moet. Maar gij allen zijt één; God kent alléén „ZIJN” leven!

Lét op die ontwikkeling, pást op ... het eerste woord werd reeds gesproken!

Hemelsche contacten brachten uw leven tot „Evolutie en Ontwaking”, maar gij zélf zijt het, die afbreekt, wat door miljoenen zielen, kinderen van God opgetrokken werd, waarvoor

zij hun brandstapels moesten aanvaarden! Gij plaatst u zélf voor de „Universele” Weegschaal, ziet nú hoe er gewogen wordt, wéét echter, wij hebben part noch deel aan uw ondergang!

Lezers van „Evolutie”, „Jeus” van moeder Crisje is het die uw levens voor óns leven opende! Wilt gij dit alles begrijpen, daal dan af in uw leven, ga nú dieper, volgt óns; ook wij gingen naar Golgotha!

Zie naar hen, die door de Hemelen werden aangeraakt. Tháns beweegt zich de „wieg” van Onzen Lieven Heer, maar u zélf ligt erin! Kent gij deze wetten?

Bloed van mijn leven, herkent gij mij?

Ziel van mijn ziel, ik ben bij u. Ik blijf waken, ook al lééf ik aan Gene Zijde. Straks zijn wij weer één. Ook gij hebt dan uw taak volbracht. Is het uiteindelijke niet als het begin van ons leven? Wáár wij ook toefden, telkens weer stonden wij voor het hoofdbuigen, het aanvaarden, het begrijpen. André leerde het u en de uwen!

Nu zegt God tegen uw leven als mensch: Ga gerust verder, gij hebt ál Mijn kinderen lief, doch weet, „IK” heb nog grooter geluk voor u geschapen. Daarvoor zult gij álles van uzelf moeten inzetten. „Maar dan zijt gij als „IK” ben, „Eeuwigdurende Liefde!”

Zóó werd ook mijn leven dienende, werd ook ik een leerling van de Meesters ... uw Meester Zelanus.

MEDEDEELINGEN

Jozef Rulof geeft zijn eerste lezing na zijn terugkomst uit Amerika in Den Haag, en wel in het gebouw Diligentia op Zondag 12 October te kwart over tien, 's morgens. Plaats bespreken aan de Zaal. f 0,75.

Amsterdam 14 October, Sarphatistr. 10. Plaats bespreken aan de Zaal. f 1.—.

Rotterdam wordt later bekend gemaakt.

Inwijdings avonden zijn stilgelegd.

Voor de boeken ... J. Rulof, Eschdoornstr. 21, Den Haag.

Aan hen, die het nog niet weten, J. Rulof geneest niet meer. Uitzonderingen kunen er niet worden gemaakt. Hij moet zich geheel geven voor zijn lezingen en het schrijven van zijn boeken. Daarvoor worden al de krachten ingezet.

Zoo spoedig mogelijk zullen wij trachten de eerste 10 boeken van Jozef Rulof gedrukt te krijgen. Wij doen álles, weet echter, papier en andere zorgen voor den drukker spelen thans een hoofdrol, waarvoor wij ons hoofd hebben te buigen. Aan het Eerste Deel, „Een blik in het Hiernamaals” zal zoo spoedig mogelijk begonnen worden, delen II en III zijn al gereed. Aan de „Tweede druk, de Volkeren der aarde” wordt gewerkt en zal spoedig opnieuw verschijnen. Daarna volgen „De Kringloop der Ziel” en „Tusschen Leven en Dood”, waarna de andere delen het licht zullen zien.

Velen vragen nu reeds naar de „Cosmologie” van Jozef Rulof. U moet nog geduld hebben. Wij hebben zorg te dragen dat de tien eerste boeken uitkomen, daarna komt de „Cosmologie” het Goddelijke Geschenk voor deze Menschheid!

Er zijn nog „Evoluties” verkrijgbaar. Zij, die voor Evolutie werkten, ga verder, verspreid ze onder de menschen van goeden wil. Leen de boeken uit aan hen die ze nog niet bezitten, gij schenkt hun geestelijk geluk en de verbinding met uw geliefden. Brengt levenskracht, zonlicht, het eeuwigdurende voortgaan tot hun levens, verbindt ook hen met de wetten van God en „Zijn Scheppingen”, waarvan zij deel uitmaken.

VEBKLAARING BIJ HET LAATSTE NUMMER

VAN „EVOLUTIE”

In de laatste maanden zijn er tusschen Jozef Rulof en mij meeningsverschillen gerezen, zoo ernstig van aard, dat ik onze samenwerking verbroken heb. Dit, mijn onherroepelijk besluit is de uitslag van een eerlijk en biddend onderzoek.

Deze ontwikkeling beteekent tevens het einde van „Evolutie”, Jozef Rulof werkt met de hem gebleven medewerkers verder. Mededeelingen hierover leest u in dit nummer.

Mijn plannen staan nog niet vast.

In het beseft dat ik met de mijnen zeven jaar lang aan de leer en de volgelingen mijn beste gevoelens gaf, vraag ik hun, die nu reeds bezig zijn mijn naam door laster te bezoedelen daarmee op te houden.

Met mijn gedachten bij Christus, ons aller hoop en troost, besluit ik

Leo Uittenbogaard.